

Nosztalgia vonattal a turistákért

Visszaállítanák a műemlékké nyilvánított, de elbontott vasútvonalat

• A Segesvár és Szentágota között 124 évvel ezelőtt épített és 1965-ben felszedett keskeny nyomtávú vasútvonal újraépítésén fantáziál a két kisváros polgármestere. Mindkét település és kistérsége jelentős turisztikai potenciállal bír, a nosztalgia vonatot pedig növelné a látogatók számát.

SZUCHER ERVIN

Segesvár és Szentágota, a Nagy-Küküllő völgye és a Hortobágy közötti műút teljesen megújult; a két kisváros közti távolságot autóval kevesebb mint egy óra alatt le lehet tekerni. De mi lesz az egykori keskeny nyomtávú vasúttal, amelyet még a 19. század végén avattak és 1965-ben szedtek fel? Látnak-e esetleges újjáépítésében turisztikai potenciált a helyi előljárók? Egyáltalán felvállalnának-e egy ilyen jelentős beruházást? Ezekre a kérdésekre kerestük a választ Iulian Sîrbu és Alin Ciprian Schiau-Gull polgármesterekkel, valamint Mihai Blotorral, a Prietenii Mocăniței nevű egyesület vezetőjével.

Fejtöréssel és pénzkiadással járna, de megérné

Bár a két városkát összekötő kisvasút már régóta történelem, egyik

település előljárója sem veti el a sín pár újjáépítésének gondolatát. Abban egyetértenek, hogy az órákon keresztül zötykölődő vonat már nem lehet a Segesvár és Szentágota közötti személyszállítás alternatívája, azt viszont tudják, hogy idegenforgalmi szempontból újabb löketet adna a térségnek. A Segesvár élén első mandátumát töltő Iulian Sîrbu lapcsaládunknak belátta, hogy a kisvonat nem szerepelt a legfontosabb prioritásai között, de fantáziát lát benne, és kimondottan örülne, ha sikerülne újjáéleszteni. Annál is inkább, mivel a gőzmozdonya még mindig megvan – tette hozzá. „Egy gond van, hogy a város kijáratánál a nyomvonal helyenként beépült, máshol a kiszélesített műút vagy éppenséggel a patak került közelebb hozzá, illetve telepedett rá” – magyarázta Sîrbu, aki szerint a legjobb megoldás az volna, ha a sínnek Angofa másik oldalán kerülnék meg a városrészt. Hasonló probléma áll fenn Ágotán is, ahol már lehetetlen bevezetni a vasutat a város

főterére. Ettől eltekintve Alin Ciprian Schiau-Gull polgármester úgy véli, a nosztalgia vonatot vonzóbbá és ismertebbé tenné Szeben megye főútvonalaitól félreeső kisvárosát. Az egyesületbe szerveződött hobbiutasoknak sikerült rendbe tenniük a hortobágyi fennsíkon, Szentágótától nyugatra fekvő Holcmány és Hortobágyfalva közötti mintegy kilenc kilométeres szakaszt, ami rendkívül dicséretes kezdeményezés Schiau-Gull szerint. Az előljáró azonban úgy véli, hogy a síkság kínálta látvány messzemenően elmarad attól, amit a Szentágota és Segesvár közötti domborzatok és egykori szász falvak képesek nyújtani. „A két város és a köztük sorjázó kisebb települések erődtemplomai oly gazdag látványt és kulturális értéket képviselnek, amit kár lenne nem kiaknázni” – fejtette ki a fiatal városatyá. Bár az 1898-ban átadott 51 kilométeres szakaszt a Segesvár–Szentágotai Vasúti Társaság építette, a két előljáró tisztában van azzal, hogy a jelenlegi jogi és pénzügyi keretek közt a két város beleegyezése és hozzájárulása messzemenően nem elegendő a terv megvalósításához. A legnagyobb gondot a nyomvonal kialakítása és a tulajdonjogi viszonyok rendezése jelentené. A több mint 125 évvel ezelőtt épített töltés még sok helyen látszik, néhol egy-egy udvart szel

keresztül. Máshol benőtte az erdő, vagy rátelepedett a megyei út. „Valóban szebb a táj Ágotától keletre, mint Szeben irányába. Csak hogy ennek van egy hátulütője is: a dombok között sokkal nehezebb vasútvonalat építeni, majd karbantartani, mint a síkságon – hívta fel a figyelmet a Prietenii Mocăniței képviselője, Mihai Blotor. Szerinte azzal is számolni kell, hogy sokkal több turista látogatja Nagyszebent, mint Segesvárt, ezért a hortobágyi jelenleg használt szakasz – amelyet bővíteni szeretnének – jövedelmezőbb, mint a majdani Küküllő menti. Ráadásul az a gőzmozdony, amelyről Iulian Sîrbu beszélt, és valóban hosszú éveken keresztül Segesvár egyik terét ékesítette, már két esztendeje a Szeben megyei civilek tulajdonát képezi.

A monarchia megépítette, a kommunizmus tönkretette

A Királyföld két kisvárosát összekötő vasútvonalat három év alatt építették ki, az ünnepélyes megnyitót 1898. november 17-én tartották. Kezdetben három, Bécsújhelyen gyártott gőzös vontatta a naponta többször közlekedő szerelvényeket. Tíz éven keresztül a Segesvár–Szentágotai Vasúti Társaság, majd 1908 után a Magyar Államvasutak üzemeltette. Szintén ekkor kezdő-

dött el a második szakasz építése is, amely Ágotát Nagyszebennel kötötte össze. Az újabb 61 kilométeres sínpart 1910. szeptember 26-án adták át. Ugyanakkor Hortobágyfalvától elkészült a vurpódi leágazás is, amely további 13 kilométernyi vasutat jelentett. A hortobágyi kisvasút egyik érdekessége a szentágotai főtéri megálló volt. A város szélén ugyan megépült az állomás, viszont a gőzös bepöfékelt egészen a piactér közepéig. Az impériumváltást követően még hosszú ideig működött a Segesvár–Szentágota–Nagyszeben járat, mígnem 1965-ben a kommunista rendszer felszámolta az első szakaszt. Szintén a 60-as évek végén került ki Ágota főteréről is a sín pár. A két Szeben megyei város közti forgalom az 1989-es rendszerváltást követő évtizedben állt le. Előbb a teherszállításról mondtak le, majd az egyetlen megmaradt személyszállító járatot szüntették be. Szentágótától mindkét irányba, Nagyszeben, illetve Segesvár felé a vasútvonalat sikerült B kategóriás műemlékké nyilvánítani – függetlenül attól, hogy a sín párok még léteznek vagy évtizedekkel ezelőtt beolvasztották.

Ma már csak emlék. Tíz éven keresztül a Segesvár–Szentágotai Vasúti Társaság, majd 1908 után a Magyar Államvasutak üzemeltette

▼ KORABELI FELVÉTEL

Kisvasút

